

ORĘDZIE FATYMSKIE U ŹRÓDEŁ SOŁY

Rzymsko-Katolicka Parafia
Świętego Wawrzyńca D.M.
i Świętego Kazimierza Królewicza
<http://parafia-rajczya.j.pl/>

12 listopada 2017 roku * Tygodnik Parafii w Rajczy * Rok XXI * 46 (1107)

„Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród...”

11 listopada to imieniny Marcina, dzień, który starsi ludzie kojarzyli z pierwszym śniegiem. Wyrażało się to w powiedzeniu, że Marcin przyjechał na białym koniu. Albo i nie przyjechał.

Obecnie, Polakowi dzień ten kojarzy się przede wszystkim ze świętem narodowym, z rocznicą odzyskania niepodległości. Patriotyzm nie jest dziś pojęciem budzącym dobre emocje. To słowo nieco zaśniedziało. Zupełnie inaczej było w czasach zaborów. Wtedy miało ono znaczenie wyjątkowe. Było tak ważne, że ludziom „nie żal było dla niego umierać”, jak pisał w pieśni „Święta miłości kochanej ojczyzny” XVIII-wieczny poeta Ignacy Krasicki.

Tradycja polskiej pieśni patriotycznej jest długa i bogata. Pieśni narodowe były nie tylko wyrazem tożsamości narodowej, ale także wyrażały najszlachetniejsze uczucia Polaków. Miały charakter patriotyczny i religijny. Pierwszą polską pieśnią narodową była „Bogurodzica”. Jan Długosz zaświadczył w swoich kronikach, że polskie rycerstwo śpiewało ją pod Grunwaldem. Była hymnem koronacyjnym pierwszych Jagiellonów, dynastycznym i państwowym przez cały wiek XV.

Utworem, który zapoczątkował lirykę patriotyczną doby niewoli był „Hymn do miłości ojczyzny” Ignacego Krasickiego. Wiersz rozpoczyna się zwrotem do miłości ojczyzny, którą nazywa świętą. Do jej odczuwania zdolni są wyłącznie ludzie szlachetni. W dalszej części przedstawiane są warunki i cena, jaką płaci się za patriotyzm. Trudno wyrazić sobie większe ofiary. Hymn ten był oficjalną pieśnią Szkoły Rycerskiej.

U początków XIX wieku pieśniom przypisywano znaczenie szczególne w naszej historii i kulturze. W warunkach porzoborowych miały zachować dla kolejnych pokoleń wspólny język i wartości patriotyczne. Wyrażają to słowa Adama Mickiewicza:

„Ogień przepali malowane dzieje,
Skarby mieczowi spustoszą złodzieje,
Pieśń ujdzie cało.”

Przekonanie o wartości i trwałości pieśni powodowało, że romantycy, poeci pierwszej połowy XIX wieku, pragnęli być wieszczami, duchowymi przywódcami narodu. Przechowywali w swoich utworach pamięć o niezwykłych czynach bohaterów, budzili narodowego ducha, zagrzewali do walki o wolność.

Pieśni patriotyczne ukazywały walkę Polaków w perspektywie europejskiej i ogólnoludzkiej. W okresie powstania listopadowego popularność zyskał obecny hymn „Mazurek Dąbrowskiego”. Słowa pieśni napisał Józef Wybicki w 1797r. w Reggio we Włoszech, gdzie tworzyły się oddziały polskiego wojska – legiony. Po trzecim rozbiórce nie mogły formować się na ojczystej ziemi. Jego krzepiące słowa brzmiały w czasie I wojny światowej. W 1926 roku „Mazurek Dąbrowskiego” stał się oficjalnym hymnem państwowym.

Obok „Mazurka Dąbrowskiego” bardzo ważną pieśnią narodową była „Rota” Marii Konopnickiej. Utwór miał być protestem, odpowiedzią na brutalne decyzje rządu pruskiego wobec Polaków, na nasilającą się germanizację w szkołach. Do spopularyzowania pieśni przyczyniły się obchody 500-lecia bitwy pod Grunwaldem. „Rota” była niezwykle popularna w czasach obu wojen światowych, jednoczyła uczucia gnębionych Polaków.

Pieśni patriotyczne, zwłaszcza „Mazurek Dąbrowskiego” i „Rota”, miały charakter narodowego apelu, wyrażały zdecydowane przekonanie, że naród pozbawiony swojego państwa może je odzyskać pod warunkiem, że wciąż ma poczucie swojego trwania.

Słowo żywe i słowo czytane

O przyjmowaniu słowa Bożego

Aktualne jest pytanie: jak korzystamy z liturgii słowa i liturgii eucharystycznej Mszy świętej? Może łatwiej przychodzi nam podejść do sakramentalnej komunii niż włączyć się w komunię słowa i w niej uczestniczyć? „Panie Jezu, daj nam zrozumieć Pisma, niech pała nasze serce, gdy do nas mówisz”.

Przytoczona modlitwa z tekstów trzeciej niedzieli wielkanocnej przypomina nam sytuację uczniów Pana w drodze do Emaus, poruszonych słowami Mistrza i Proroka z Nazaretu. Modlitwa ta zaprasza nas do przeżywania „z poruszeniem serca” spotkania z Chrystusem dzięki słowu Bożemu i w czasie Komunii świętej.

Dwie komunie

Każda osoba wierząca i każda wspólnota wiernych buduje samą siebie i staje się częścią Kościoła dzięki dwom komuniom, przez przyjęcie słowa Bożego i przez przyjęcie sakramentu. Słowo jest Ewangelią Chrystusa, naszego Proroka i Nauczyciela, a Najświętszy Sakrament jest znakiem i owocem Jego Ofiary jako Baranka Wielkanocnego.

Sobór Watykański II w *Konstytucji o świętej liturgii* wyraźnie powiedział:

„Kościół bardzo się troszczy o to, aby chrześcijanie w tym **misterium wiary** nie uczestniczyli jak obcy lub milczący widzowie, lecz aby przez obrzędy i modlitwy dobrze rozumieli to misterium, w świętej czynności brali udział świadomie, pobożnie i czynnie, aby byli kształtowani przez słowo Boże, aby posilali się przy stole Ciała Pańskiego i składali Bogu dziękczynienie; aby ofiarując niepokalaną Hostię nie tylko przez ręce kapłana, lecz także razem z nim, uczyli się ofiarowywać samych siebie i [tak] za pośrednictwem Chrystusa z każdym dniem doskonalili się w zjednoczeniu z Bogiem i wzajemnie ze sobą, aby ostatecznie Bóg był wszystkim we wszystkich” (KL 48).

Z kolei *Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego* podaje prostą katechezę. Obrzęd każdej Mszy świętej składa się z dwóch części, a są nimi:

1. Liturgia słowa; zawiera ona czytania biblijne, kazanie, wyznanie wiary i modlitwę wiernych.
2. Liturgia eucharystyczna; oto jej elementy:
a/przygotowanie darów chleba i wina,
b/modlitwa nad nimi jako modlitwa eucharystyczna, konsekracyjna i zarazem ofiarnicza oraz
c/komunia święta jako przyjęcie Najświętszego Sakramentu Ciała i Krwi Chrystusa [zob. OWMR 28].

Obrzęd Mszy świętej obejmuje liturgię słowa i liturgię eucharystyczną. Raz po raz stawiamy sobie pytanie: jak korzystamy z tych dwóch części Mszy świętej? Może łatwiej przychodzi nam podejść do komunii eucharystycznej, niż włączyć się w komunię słowa i w niej uczestniczyć?

Szukajmy odpowiedzi na postawione pytanie. Krótka refleksja i namysł ukierunkuje nas na pełne i owocne uczestnictwo w niedzielnej Mszy świętej.

Sluchanie bez uwagi

Głoszenie i przepowiadanie słowa Bożego jest **wydarzeniem**. Zwykle trwa krótko, bo taka jest natura brzmienia głosu. Domaga się skupienia i uwagi. Koncentracja jest konieczna już wtedy, kiedy rozbrzmiewa głos lektora. Oby lektor miał odpowiednie kwalifikacje! Często mamy taki problem, że słowo brzmi, rozbrzmiewa, ale obok nas. Dlaczego? – Bo jesteśmy rozproszeni albo tkwimy w innym świecie, jakby nieobecni tu i teraz. Wówczas po prostu nie słuchamy. Kto zaś nie słucha żywego słowa, ten go nie przyjmuje, nie wchodzi w komunię ze słowem. Słowo przechodzi obok niego. Trzeba więc uczyć się słuchania i posłuszeństwa słowu. Nazywamy je zawierzeniem słowu lub aktem wiary. Wiara jest aktywną **odpowiedzią** na słowo Boże, jest odpowiedzią daną w sercu i w czynach! Taka odpowiedź przemienia, porządkuje i angażuje nasze życie. Życie według wiary raduje człowieka i daje mu siłę w trudnościach.

Czytanie wrażeniowe

W parafiach często daje się słyszeć duszpasterską zachętę do osobistej lektury biblijnej. Nieliczni odnoszą ją do siebie. Gdy ją podejmujemy, to pojawia się drugi problem, że czytamy wrażeniowo. Tak się nauczyliśmy, bo **tkwimy we współczesnej kulturze „pośpiechu”**. Otwieramy gazety, internet i śledzimy nagłówki. Jeśli nagłówek jest interesujący, czytamy także/nawet pogrubiony tekst, podany na górze artykułu. Jeśli brzmi ciekawie, czytamy nieco dalej. Ale, gdy tekst ma kilka stron, to już końcówkę sobie odpuszczamy. A więc czytamy wrażeniami, doznaniem, chwilowym odczuciem i nastrojem, a także częstkowo, nie do końca. Tak nie da się czytać i rozważać słowa Bożego zapisanego czyli utrwalonego w Piśmie Świętym.

Zadanie

Trzeba poznać sposób zwany „czytaniem duchowym” czyli „lectio divina”. Szczegóły tej metody niedawno dokładnie opisał o. Adam Szustak OP; tekst jego konferencji jest dostępny na stronie [Langusta na palmie](#).

„Czytanie duchowe” bywa błędnie określane „pobożnym czytaniem”. Nie chodzi tu o akt pobożności, lecz o praktykę duchową, podczas której otwieramy usta, oczy, uszy, umysł, serce i całą naszą duszę na Ducha Świętego. Prawozorem i ikoną tej praktyki jest misterium zwiastowania Najświętszej Maryi Dziewicy, opisane w Ewangeliu. Misterium to wypełnia dialog i zaangażowanie, propozycja anioła i odpowiedź człowieka.

„Czytanie duchowe” składa się z czterech części, jakby z czterech etapów:

1. czytanie i/lub słuchanie,
2. medytacja,
3. modlitwa,
4. kontemplacja.

Na każdym etapie otwieramy całość siebie na Ducha Świętego i na wolę Bożą, na zamiśl najlepszego Ojca Niebieskiego. Naśladujemy duchową postawę Maryi ukazaną w scenie zwiastowania.

Tak bogatego programu naszej „reakcji” na słowo nie da się zrealizować podczas obrzędu Mszy świętej. Warto pod-

jąc go w domu. W kościele zaś podczas mszalnej liturgii słowa skoncentrujemy się na aktywnym słuchaniu i na modlitwie, ukierunkowanej słowem Bożym i aktualnymi sytuacjami.

Zachęta

Niech nas nie zniechęca początkowy brak skupienia i uwagi, brak pełnej mobilizacji. Taka jest słabość natury ludzkiej. Zwłaszcza w podeszłym wieku! **Stale trzeba uczyć się słuchania i posłuszeństwa słowu.** Nazywamy je zawierzeniem słowu lub aktem wiary. Wiara jest aktywną odpowiedzią na słowo Boże, jest odpowiedzią daną w sercu i w czynach! Taka **odpowiedź przemienia, porządkuje i angażuje nasze życie.** Życie według wiary raduje człowieka, wiara daje mu siłę w trudnościach i w każdej sytuacji jego pielgrzymowania.

Opisaną zachętę do słuchania i czytania słowa Bożego odnieśmy do aktualnie podjętej praktyki pod tytułem *Narodowy Dzień Czytania Pisma Świętego „Weź i czytaj!”*. Inicjatywa godna uwagi i towarzyszenia. A zatem czytajmy!

Jednak zawsze **pierwszeństwo ma aktywne słuchanie** słowa Bożego i okazane mu duchowe posłuszeństwo.

Marian Pisarzak MIC

Miejmy odwagę bronić krzyża

Chcą pozbawić pomnik Ojca Świętego tego znaku, który stoi u początku Europy – powiedział biskup włocławski Wiesław Mering podczas Mszy św. sprawowanej wczoraj w Malanowie w Wielkopolsce. Odniósł się w ten sposób do decyzji francuskiej Rady Stanu, która nakazała usunięcie krzyża z pomnika św. Jana Pawła II w Ploermel w Bretanii. – To żadna odkrywczą myśl, że Europa wyrosła na chrześcijańskiej glebie, że Europa to jest chrześcijaństwo, to jest rzymskie prawo, to jest grecka kultura. I dzisiaj chce się pozbawić pomnik Ojca Świętego tego, co jest samą istotą chrześcijaństwa – powiedział biskup podczas Mszy św. transmitowanej w TVP Polonia.

Hierarcha przypomniał, że największą tajemnicą chrześcijaństwa jest zmartwychwstanie, ale nie da się dojść do zmartwychwstania bez krzyża. – Kto z nas nie pamięta Jana Pawła II zaledwie kilkadziesiąt godzin przed jego śmiercią tulącego do swego serca krzyż? – pytał ks. bp Mering. Podkreślił, że „nie da się być chrześcijaninem bez krzyża”. Biskup włocławski przypomniał również prośbę Papieża Polaka: „brońcie krzyża”! – I miejmy odwagę bronić, miejmy odwagę przyznawać się, że jesteśmy Jezusowi, że naszym Panem jest ukrzyżowany i zmartwychwstały Chrystus, że nie mamy zamiaru odejść od Niego, niszcząc świątynie czy zamieniając je w baseny, biblioteki, domy kultury – apelował. – Jak dobrze, że polska premier ujęła się za krzyżem, że chce przyjąć ten pomnik Ojca Świętego Jana Pawła II w naszym kraju, żeby znaleźć mu godne miejsce, jeśli tam dzieci rewolucji z XVIII wieku nie chcą, nie mają dla niego miejsca – mówił ks. bp Mering. „Nasz Dziennik”

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

32 NIEDZIELA ZWYKŁA

12 listopada 2017 roku

- Nieszpory o godzinie 16.45, a Msza święta wieczorna o godzinie 17.00.
- W poniedziałek wspomnienie Świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna pierwszych męczenników Polski.
- W środę od godziny 16.00 możliwość spowiedzi przed uroczystością odpustową.
- O godzinie 17.00 Msza święta i Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Jej obrazie Kazimierzowskim - zachęcamy do pisania prośb i podziękowań.
- W czwartek Uroczystość Matki Bożej Miłosierdzia - uroczystość odpustowa.
- Msze święte o 7.00, 9.00, 11.00 i o godzinie 17.00 – serdecznie zapraszamy do udziału.
- Jest to Dzień Modlitw przez wstawiennictwo Ojca Świętego Jana Pawła II, w intencji Kościoła, Ojczyzny i Radia Maryja – różaniec w tej intencji o godzinie 16.30 prowadzony przez Koło Rodziny Radia Maryja.
- Natomiast **Suma Odpustowa** wraz z procesją będzie w Niedzielę na Mszy świętej o godzinie 11.45.
- W piątek wspomnienie świętej Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy.
- Jest to III piątek miesiąca Dzień Modlitw do Miłosierdzia Bożego. O godzinie 16.00 Droga Krzyżowa na „Compel” (w razie niepogody w kościele) i Koronka do Miłosierdzia Bożego, a o godzinie 17.00 Msza święta.
- W sobotę wspomnienie błogosławionej Karoliny Kózkówny dziewicy i męczennicy.

**Bóg zapłać za ofiary
złożone na potrzeby naszej parafii.**

W KAPLICACH

- W poniedziałek o godzinie 16.00 Msza święta w Rycerze Dolnej.
- We wtorek o godzinie 16.00 Msza święta w Rajczy Dolnej.
- W sobotę o godzinie 16.00 Msza święta odpustowa w Rajczy Dolnej z racji wspomnienia błogosławionej Karoliny Kózkówny dziewicy i męczennicy, patronki kaplicy.

INTENCJE MSZALNE OD 13 DO 19 LISTOPADA 2017 ROKU

PONIEDZIAŁEK 13 LISTOPADA ŚWIĘTYCH BENEDYKTA, JANA, MATEUSZA, IZAACA I KRYSZYNA

- 6.30 † *Leon i Antonina Żyrek,
Ludwika Capanda,
Stanisław i Jadwiga Żyrek, syn Stefan.*
- 7.00 † *Anna i Edward Zbylut.*
- 17.00 † *Cecylia i Michał Zajac, rodzice.*
- Rycerka Dolna : 16.00 † *Wiktoria i Antoni Bogdał,
córka Helena.*

WTOREK 14 LISTOPADA

- 6.30 † *Zbigniew Koczerski.*
- 7.00 † *Karolina i Jan Pawlus.*
- 17.00 † *Franciszek i Rozalia Lach,
córka Anna i Elżbieta.*
- Rajcza Dolna : 16.00 † *Katarzyna i Bolesław Zdechlik,
syn Jan, zięciowie.*

ŚRODA 15 LISTOPADA

- 6.30 † *Antonina Kąkol.*
- 7.00 † *Agnieszka Szczotka,
Tomasz, Stanisław, Henryk Ciapała.*
- 17.00 † *Andrzej Lach w 31 rocznicę śmierci.*

CZWARTEK 16 LISTOPADA

- 7.00 I † *Anna Janota.*
- II † *Jan i Julia Ryłko.*
- III † *Ignacy Pindel.*
- 9.00 † *Stanisław Ryłko.*
- 11.00 - *W intencji Parafii.*
- 17.00 I † *Michał Waligóra,
rodzice Anna i Zygmunt,
Maria i Eugeniusz Łabaj.*
- II - *W intencji Koła Radia Maryja.*

PIĄTEK 17 LISTOPADA ŚWIĘTEJ ELŻBIETY WĘGIERSKIEJ

- 6.30 † *Wiesław Mensik.*
- 7.00 I † *Ludwika Rybarska w 8 rocznicę śmierci,
mąż, syn.*
- II † *Józef i Józefa Bryja, rodzice.*
- 17.00 † *Franciszek i Aniela Kostka,
córka Antonina i Jadwiga.*

SOBOTA 18 LISTOPADA BŁOGOSŁAWIONEJ KAROLINY KÓZKÓWNY

- 6.30 † *Stanisława Płoskonka.*
- 7.00 I † *Czesław Haręza w 1 rocznicę śmierci.*
- II † *Karol Sporek, rodzice Franciszka i Józef.*
- 17.00 † *Aniela i Wawrzyniec Zoń.*
- Rajcza Dolna : 16.00 † *Bronisława Pytlarz
od mieszkańców Rajczy Dolnej
w podziękowaniu za wieloletnią opiekę nad kaplicą.*

NIEDZIELA 19 LISTOPADA

33 NIEDZIELA ZWYKŁA

- 7.00 - *O zdrowie i błogosławieństwo Boże
dla pracowników PKP Rajcza.*
- 9.00 † *Marian Malczewski, rodzice, teściowie.*
- 10.30 † *Jarosław Obtulowicz w 6 rocznicę śmierci.*
- 11.45 † *Maria i Czesław Jonkisz,
zmarli z rodzin Jonkisz i Grygierczyk.*
- 17.00 † *Władysław i Helena Sporek, córka Helena,
teściowie Karol i Aniela.*
- Rajcza Dolna : 8.00 † *Krystyna i Jan Witos
w rocznicę śmierci.*
- Rycerka Dolna : 9.30 † *Albina Wiercigroch.*
- Nickulina : 11.00 † *Maria i Franciszek Kukuczka,
rodzice.*

Premiera filmu "Matka Boża Miłosierdzia - Kazimierzowska"

11 listopada 2017 r., czyli w dniu rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, w kościele parafialnym w Rajczy o godzinie 18.00, odbędzie się premiera filmu "Matka Boża Miłosierdzia - Kazimierzowska". Film przygotowany został z inicjatywy członków grupy motocyklowej Most Pamięci. Po projekcji filmu odbędzie się spotkanie z gościem specjalnym - ojcem Marcinem Draganem, który pracuje na misjach na Syberii. Ponadto będzie można wysłuchać opowieści Motocyklistów o ich niesamowitych wyprawach. Zachęcamy do udziału w tym wydarzeniu.

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść:

«Podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panieli, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy. Roztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w swoich naczyniach. Gdy się pan młody opóźnił, senność ogarnęła wszystkie i posnęły.

Lecz o północy rozległo się wołanie: „Oto pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie!” Wtedy powstały wszystkie owe panny i opatrzyły swe lampy. A nierozsądne rzekły do roztropnych: „Użycie nam swej oliwy, bo nasze lampy gasną”. Odpowiedziały rozropne: „Mogłoby i nam, i wam nie wystarczyć. Idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie”.

Gdy one szły kupić, nadszedł pan młody. Te, które były gotowe, weszły z nim na ucztę weselną, i drzwi zamknięto. Nadchodzą w końcu i pozostałe panny, prosząc: „Panie, panie, otwórz nam!” Lecz on odpowiedział: „Zaprawdę, powiadam wam, nie znam was”.

Zuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny»

**Mądrość jest wspaniała i nie wędnie,
ci łatwo ją dostrzegą, którzy ją miłują,
ci ją znajdą, którzy jej szukają,
uprzedza bowiem tych, co jej pragną,
wpierw dając się im poznać**